

hed med, hvorledes jeg i saa Henseende skal forholde mig; jeg er aldeles ikke forlegen for Grunde til at forsvare det Forslag, jeg har stillet; men jeg er tvivlraadig om, hvorledes jeg skal anvende det meget Stof, som man har i Forraad deels til at retfærdiggjøre den paa-tænkte Arvegangsmaade og deels til at imødegaae de mangfoldige Indvendinger, som ere gjorte derimod; dersom det var gaaet, som jeg havde ventet, at det andet Hovedforslag var blevet tilendebragt igaar, havde jeg ikke været betænkt paa uden ganske kort at berøre det Forslag, som nu stilles; men, efter at der maa holdes et nyt Møde, for at raadslaae om disse 2 Forslag, som vare tilbage, og som i det Væsentlige faldt sammen, og hvoraf det ene nu er frasalden, saa troer jeg dog, at det med Hensyn til Sagens overordentlig store Vigtighed for Fædrelandet er min Pligt endnu at anvende nogen Bestræbelse, for at overtøye dem, som maatte have Tvivl, om, hvorvidt det maatte være Pligt at gaae ind paa det kongelige Budskab. Før end jeg gaaer over til selve Sagen, skal jeg gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Formen. Jeg har stillet Forslaget ganske kort og stillet det som et Forslag til Forsamlingen, hvorpaa de skulle votere paa sædvanlig Maade; der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt det ikke efter Sagens særdeles Bessaffenhed, da den var bleven Forsamlingen forelagt ved en umiddelbar Henvendelse fra Kongen til Rigsdagen, maaskee var mere passende at foreslaae et Svar til Kongen. Jeg har imidlertid, hvilket ogsaa er Tilfældet med dem, der have stillet det første Forslag, antaget, at det kunde være tilstrækkeligt at fremsøre et saadant Forslag, hvorover Rigsdagen havde at stemme, uagtet der er udgaaet et kongeligt Budskab umiddelbart til Rigsdagen, og altsaa Formen forsaavidt er forskjellig fra andre Forslag, som der meddeles, vel som Kongens Forslag, men meddeles af den vedkommende Minister, uden at nogen Henvendelse fra Kongen har fundet Sted. Denne Forskjel havde jeg troet kunde dog ikke gjøre det nødvendigt at afsvige fra den sædvanlige Form, og stemme for et umiddelbart Svar til Kongen; det kongelige Budskab indeholder nemlig en Opfordring til For-

samlingen at give sit Samtykke til dets Indhold, som er en saadan Arvegangsorden, som der er anført, og det synes at blive aldeles opfyldt, naar man derom har afgivet de fornødne Stemmer, og Resultatet paa sædvanlig forretningsmæssig Maade bliver meddeelt Statsraadet. Der har ogsaa for mig været den Bevæggrund til at give mit Forslag den Affatning, som det har faaet, at naar det skulde være som Svar til Kongen, saa vilde det dog være meget tørt og usyldestgjørende, naar det ikke tillige indeholdt nogen Bevidnelse af Skjøn som Erkjendelse af Regjeringens Omhu for at bevare Rigets Integritet.

Jeg for min Deel har aldeles ikke Noget imod, at der udgik et Svar, som indeholder en Adresse af dette Indhold, og jeg vilde forsaavidt gjerne slutte mig enten til det 2det eller 3die Hovedforslag, som der er gjort, eller ogsaa til en af de forskjellige Indstillinger, som ere bleven fremsatte af det Udvalg, som var nedsat ved foregaaende Sammenkomst af den forenede Rigsdag; men jeg har troet, at det, saaledes som Sagerne nu stode, saalænge Stemningen ikke var bleven mere kundbar, kunde være vanskeligt at affatte en saadan Adresse, som man kunde troe vilde finde almindelig Anerkjendelse af dem, som bestemme sig til at samtykke i den Arvefølge, hvorom der er Spørgsmaal, og, da jeg ikke troede at kunne gjøre det, troede jeg det ikke passende, for Tiden at fremsætte noget saadant Forslag. Dersom det skulde findes, at den Beslutning, man tog, skulde gaae ud paa et Svar til Kongen, og at det skulde indeholde en Bevidnelse af, en Erkjendelighed for Kongens Omhu for Ståten, saa kunde det jo vedtages under den 3die Behandling, og derom kunne jo Mænd af forskjellige Retninger forene sig; thi det anseer jeg for aldeles nødvendigt, at det maatte være Noget, der var et reent ubetinget Bifald til Kongen eller Regjeringen. Det er mig paa ingen Maade om at gjøre, at det skulde være udtrykt paa en meget pathetisk Maade, naar der blot ikke indkommer Noget, som kunde være stødende; thi, dersom dette skulde skee, troer jeg, at det var bedre, at der aldeles ikke kommer Noget, og at det gaaer ind aldeles tørt, som det af mig er foreslaaet. Jeg har ikke fundet